

Programnotis:

Non-Stable Equilibrium består av en serie korte musikalske gester, eller iterasjoner, omringet av stillhet. Hver iterasjon tar sitt utspring i ett av tre forskjellige musikalske figurer; en kort celle – tre firedelsnoter lang – og to fire takter lange fraser. Cellen blir gradvis utbrodert ettersom stykket utspiller seg, mens de to frasene kun blir presentert i korte utdrag. Hver av de tre figurene har et særegent uttrykk og identitet; men for alle tre har jeg på en eller annen måte hentet inspirasjon både fra Norsk folkemusikk og jazz.

Konseptuelt er stykket basert på begrepet *Working Memory* kjent fra psykologien og måten dette konseptet begrenser lytterens evne til å minnes, og til å gjenkjenne musikk. Målet mitt er at lytteren gradvis blir kjent med materialet i stykket – men når det blir mulighet til direkte gjenkjenning blir materialet ofte endret slik at musikken går imot lytterens forventninger. Man kan si at til tider blir lytterens evne til å fordøye den musikalske informasjonen overgått av musikkens kompleksitet. Andre steder før lytteren mye tid til å fordøye forholdsvis lite materiale.

Non-Stable Equilibrium spiller først og fremst på publikums forventninger - noen steder følger det musikalske forløpet disse forventningene, mens andre steder gjør det det ikke. Forhåpentlig vil dette føre til at lytterens opplevelse fluktuerer mellom gjenkjenning og direkte overraskelse.

Tittelen til stykket er hentet fra følgende sitat fra Nils Lennart Wallin's bok *Biomusicology*:

The Transition from potential, only virtual, sound patterns to actual sound gestures and music is caused by changes in the agent's sensomotor and mental tonus through exchange of energy between him and his environment, from a non-stable equilibrium (rest) to active states of fluctuation. A non-stable equilibrium is a state full of creative possibilities. Silence, therefore, to be broken and transformed into sound gestures or music, is a kind of analogue to the quantic vacuum that is postulated in some modern cosmological models for the creation of the universe... it is not passive, but conceals its power in order, at a certain moment, to release all thinkable combinations of acoustic and kinetic energy into a world of music and dance.